

Ry Kristensen

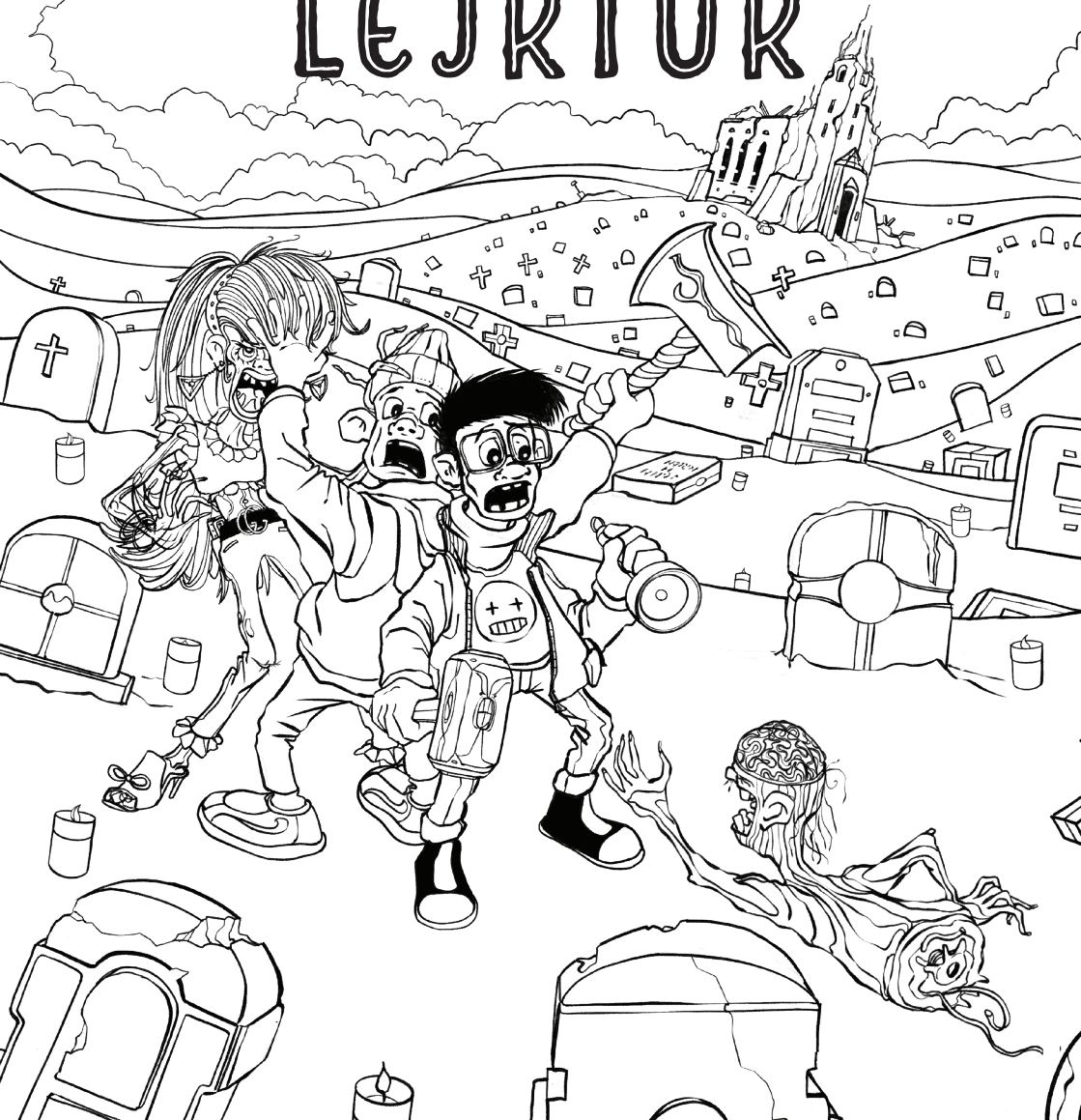
DØDLÆKKER LEJRTUR

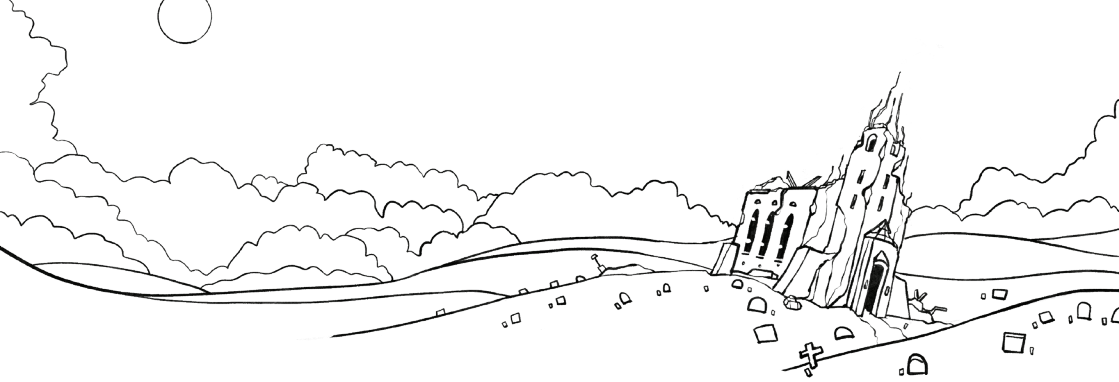

KRABAT

Ry Kristensen

DØDLÆKKER LEJRTUR

KAPITEL 1

Lukas trak den grønne hue godt ned over stritørerne og tog de sidste trin ud af skolebussen.

”Hej Dumbo. Pas på, dine ører ikke får dig til at flyve væk i stormen.” Det var Kasper, en af de andre drenge i Lukas’ klasse, der råbte.

”Skrid med dig, Kasper,” svarede Lukas og hev huen endnu længere ned.

”Bare glem ham, Luke, han er en idiot.” Tobias lagde sin hånd på Lukas’ skulder.

Tobias og Lukas var bedste venner.

”Ja, ja, Tobi. Fatter bare ikke, hvorfor han altid kører på mig.” Lukas trådte direkte ned i en stor

vandpyt. ”Årh, pis også,” bandede han og mærkede, hvordan vandet løb ind i skoen.

”Perfekt start på en mandag,” grinede Tobias og tog sine murstensbriller af for at tørre dem. Uden brillerne kunne han lige så godt have to Mentos i stedet for øjne.

”Ja tak, og så ind til to timer med Råbe-Ruth.”

”Åh. Jeg har ikke lavet lektier.” Tobias tog sig til panden.

”Du må se efter mig,” svarede Lukas og smilede.

”Du er min redningsmand.”

”Ja, igen, igen.”

Tobias fik brillerne på.

”Hej, Tobias. Hej, Lukas.”

Lukas genkendte stemmen og blev med det samme blød i knæene. Det var Maja. Eller mere korrekt: Ma-slowmotion-hårsvingende-hjertesmeltende-smukkeste-på-hele-skolen-ja.

”Hej, Maja,” svarede Tobias køligt.

Hendes magiske tractor beam havde ingen effekt på ham.

”Æh hæ,” fik Lukas uheldigvis fremstammet som det eneste.

”God scorereplik der,” hviskede Tobias, da Maja var gået forbi. ”Den må jeg lige huske at få skrevet ned.”

Lukas sendte en lammer afsted mod Tobias’ skulder.

Råbe-Ruth stod ved smartboardet og var ved at forklare noget med datids-r, eller var det udsagns-r? I hvert fald noget med r. Lukas havde ikke fulgt med i et stykke tid, for Majas perfekte smilehuller havde fanget hans opmærksomhed.

”Godt så,” sagde Råbe-Ruth med sin skingre stemme.

Flere af drengene, inklusive Lukas, gav et spjæt fra sig.

”Her til sidst skal vi lige se, om der er helt styr på vores lejrtur i morgen.”

Lukas vågnede op. Han skævede over mod Maja. Han havde arbejdet på den store *scor-Maja-*

plan i en måneds tid nu, og det sidste move ville han lave på deres lejr tur.

Havde han haft succes med planen indtil nu?

Nja.

Havde han derimod fucket hele planen op adskillige gange i løbet af den seneste måned?

Jeps.

Var han stadig overbevist om, at han kunne vinde hendes hjerte?

100 %. Yes sir.

”Som I har hørt, er Knud stadig langtidssygemeldt, så det bliver Per, der tager med os i stedet.”

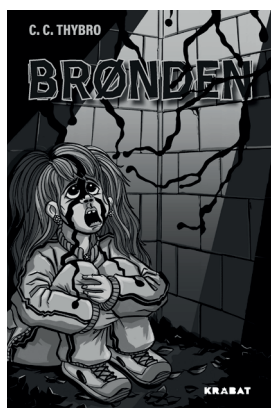
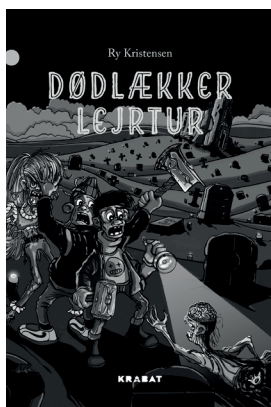
Pedel-Per, tænkte Lukas og smilede. Skulle han vælge mellem mere-tør-end-en-pose-kiks-i-Sahara-Knud og jeg-har-aldrig-læst-en-bog-Pedel-Per, så vidste han godt, hvem valget faldt på.

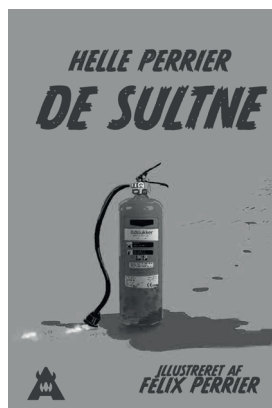
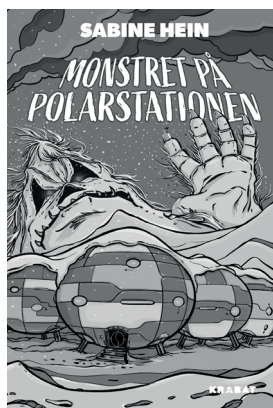
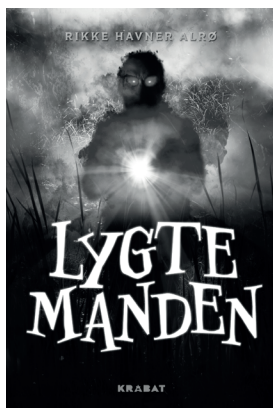
”Som der står i jeres lejr turhæfte, så ...”

De næste tyve minutter var én lang uafbrudt, alt for høj smøre fra Råbe-Ruth om alt det, der skulle medbringes, og alle de regler, der skulle overholdes.

Det eneste, Lukas fik fat i, var noget med at huske en lommelygte og slik for maks 40 kroner.

FLERE GYSELIGE HISTORIER FRA KRABAT

RY KRISTENSEN

Ry Kristensen skriver bøger til børn og unge.

Han er bosat i Skive.

Hjemmeside: www.rykristensen.dk